

Τι κάνουμε τώρα; (6) Έξω από την ΕΕ!

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Ενώ το ρεύμα κατά της Ευρωζώνης των Βρυξελλών θεριεύει σε ολόκληρη την Ευρώπη, με τη μεγάλη πλειοψηφία των λαών τη Ευρωζώνης, σύμφωνα με το τελευταίο Ευρωβαρόμετρο, να μην εμπιστεύεται πια την ΕΕ, στην Ελλάδα που έχει ίσως υποστεί τις μεγαλύτερες καταστροφές εξαιτίας της ένταξής της, τόσο στο παρελθόν¹ όσο και σήμερα, η Αριστερά μας δεν τολμά να θέσει όχι θέμα εξόδου από την ΕΕ αλλά ούτε καν από το Ευρώ! Το μεγαλύτερο κόμμα της Αριστεράς έφθασε να γίνει και αξιωματική αντιπολίτευση κάνοντας υποσχέσεις για ακύρωση των μνημονίων μέσα στην Ευρωζώνη, τη στιγμή που δεν υπήρχε σοβαρός οικονομολόγος στον κόσμο να πιστεύει ότι αυτό ήταν δυνατό. Αυτό άλλωστε αποδείχθηκε αργότερα με την Κύπρο, όπου άρκεσε να κλείσει η Ευρωζώνη για μερικές μέρες τη στρόφιγγα της ρευστότητας και να τελειώσουν οι ηρωισμοί. Όμως, οι οικονομικοί «εγκέφαλοι» του ΣΥΡΙΖΑ δεν το έβλεπαν αυτό, ενώ ο υποψήφιος «τσάρος της οικονομίας» του κόμματος, από τη πρώτη μέρα της κρίσης μέχρι σήμερα, συναγωνιζόταν τους τοποτηρητές της Χούντας στην Ελλάδα στην κατατρομοκράτηση του Ελληνικού λαού για τη καταστροφή... του Νώε που θα ακολουθούσε την έξοδο από το Ευρώ. Και αυτό, τη στιγμή που έγκυροι, ακόμη και ορθόδοξοι, οικονομολόγοι στο εξωτερικό υποστήριζαν ότι η έξοδος από το Ευρώ ήταν το ελάχιστο για να αποφευχθεί η καταστροφή —άποψη με την οποία δεν συμφωνώ, εάν η έξοδος από την ευρωζώνη δεν συνοδεύεται και με ταυτόχρονη έξοδο από την ΕΕ. Και έρχεται σήμερα ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου Οικονομικών Ερευνών Ifo του Μονάχου (ίσως το εγκυρότερο Γερμανικό οικονομικό Ινστιτούτο) να δηλώνει ότι «η Ελλάδα θα είχε σήμερα ξεπεράσει την κρίση, αν την άνοιξη του 2010 είχε χρεοκοπήσει και αποχωρήσει από την Ευρωζώνη»—πρόταση που είχαμε κάνει από το χειμώνα του ίδιου έτους (Ε, 28/2/2010).

Όσοι λοιπόν ισχυρίζονται ότι «δεν κουνιέται φύλλο», από δήθεν... ψυχολογικούς ή παρόμοιους λόγους, απλά ασεβούν σε βάρος ενός λαού που βρέθηκε στη μεγαλύτερη ίσως κρίση της σύγχρονης Ιστορίας του, χωρίς μια Αριστερά που θα μπορούσε να ηγηθεί ενός παλλαϊκού αγώνα για να την ξεπεράσει, αλλά, αντίθετα, με το μεγαλύτερο μέρος της να τον αποπροσανατολίζει και να τον εκφοβίζει, σε αγαστή σύμπνοια με τις συστημικές δυνάμεις. Και κυρίως, όταν είναι τέτοια η φύση της σημερινής κρίσης, με τη πολυπλοκότητα που χαρακτηρίζει τα αίτια της και τη ριζικότητα των μέτρων που απαιτούνται για την υπέρβασή της που χωρίς μια εμπνευσμένη και ριζοσπαστική αριστερή ηγεσία να συγκροτήσει ένα παλλαϊκό μέτωπο (αντίστοιχο του κατοχικού ΕΑΜ) για την έξοδο από την ΕΕ και την αυτοδύναμη οικονομία, αυτό είναι αδύνατο. Οι συστημικές δυνάμεις, από μόνες τους, ήταν πολύ εύκολο να εκμεταλλευθούν τον κίνδυνο του αγνώστου που ενείχε η έξοδος από την ΕΕ για να τρομοκρατήσουν τη πλειοψηφία. Πόσο μάλλον όταν είχαν και τη συμπαράσταση της «Αριστεράς» και της σχετικής με αυτήν διανόησης, πέρα από τους συστημικούς ακαδημαϊκούς και κονδυλοφόρους. Όταν, όπως αποκαλύφθηκε τελευταία, η Ευρωζώνη ξοδεύει 3 εκ. Ευρώ από τα λεφτά των φορολογούμενων για να διαφημίζεται η ανάγκη για την ΕΕ μέσα από ανώνυμα “τρολλς” στο διαδίκτυο, που επεμβαίνουν ως δήθεν πληροφορημένοι ή “αντικειμενικοί” πολίτες για να συκοφαντούν ή να διαστρεβλώνουν κάθε αντίθετη γνώμη και τους υποστηρικτές της (Daily Telegraph, 3/2/2013), μπορεί κάποιος να αντιληφθεί τι αγώνα έχει να αντιμετωπίσει εάν θα ήθελε να εναντιωθεί στο “ρεύμα”, από συστημικές δυνάμεις αλλά και από δήθεν “προοδευτικές”.²

Και αν ρωτήσει κανένας τους εγκέφαλους του ΣΥΡΙΖΑ γιατί πρέπει ο λαός να εξαθλιωθεί με τη μαζική ανεργία, την οποία, εκτός από τα πληρωμένα παπαγαλάκια, κανένας δεν

προβλέπει ότι θα πάψει να είναι μαζική στο μέλλον (εκτός βέβαια αν μετατραπεί σε άθλια χαμηλόμισθη, μερική ή περιστασιακή, απασχόληση), την φτωχοποίηση τεράστιου τμήματος των λαϊκών στρωμάτων και τον εξαναγκασμό των εκπαιδευμένων νέων σε αναγκαστική μετανάστευση, η απάντηση που δίνουν είναι ότι αυτό που προσπαθεί το κόμμα τους είναι «να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των εργαζομένων σε συμμαχία με τους εργαζόμενους στις άλλες χώρες της Ε.Ε. ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό. Και μέχρι βέβαια να αναπτυχθεί παρόμοιο πανευρωπαϊκό κίνημα μέσα στην ΕΕ, που κανένας δεν βλέπει σήμερα στον βαθύ ορίζοντα, η απάντηση δίνεται με ...ευχές του τύπου “γενικός ξεσηκωμός”, ενώ οι άλλοι γύρω αυτοκτονούν, πεινούν ή μεταναστεύουν...

Όμως η λύση υπάρχει: το παλλαϊκό μέτωπο που προτάθηκε με τα παρακάτω άμεσα αιτήματα.

1. Τη μονομερή ταυτόχρονη έξοδο από την Ευρωζώνη και την ΕΕ —όχι με δικολαβισμούς του τύπου «ρήξη και αποδέσμευση» από την ΕΕ σε...τρία τέρμινα που χρησιμοποιεί τμήμα της Αριστεράς, γιατί η παραμονή στην ΕΕ με δραχμή θα είναι ακόμη πιο καταστροφική από τη σημερινή κατάσταση.
2. Ακύρωση όλων των δανειακών συμβάσεων, Μνημονίων και σχετικών Νόμων με παράλληλη ολοκληρωτική στάση πληρωμών των τοκοχρεολυσίων (δηλαδή μονομερή διαγραφή του χρέους).
3. Αναγκαστική απαλλοτρίωση χωρίς αποζημίωση του κοινωνικού πλούτου που έχει περιέλθει, μέσα από τη διαδικασία των ιδιωτικοποιήσεων, στην ιδιοκτησία των ξένων και ντόπιων ελίτ.
4. Επανεισαγωγή της δραχμής και μερική υποτίμησή της με παράλληλα μέτρα ώστε να μην πληγούν τα λαϊκά εισοδήματα από τις συνέπειές της.
5. Μόνιμοι αυστηροί κοινωνικοί έλεγχοι στην κίνηση αγαθών, κεφαλαίων και υπηρεσιών.
6. Επαναφορά μισθών και συντάξεων στα προμνημονιακά επίπεδα με παράλληλη επαναπρόσληψη των απολυμένων στον δημόσιο τομέα, που θα αναδιοργανωθεί ορθολογικά, στο πλαίσιο της γενικότερης αναδιάρθρωσης της οικονομίας με βάση την αρχή της αυτοδυναμίας.
7. Κοινωνικοποίηση των Τραπεζών και των στρατηγικών κλάδων παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων όλων των κλάδων που καλύπτουν βασικές ανάγκες,
8. Γενική καταγραφή κινητής και ακίνητης περιουσίας, συμπεριλαμβανομένων των καταθέσεων στο εξωτερικό και επιβολή δραστικού «προοδευτικού» φόρου μεγάλης περιουσίας.
9. Δημιουργία ενός πραγματικά λαϊκού συστήματος Υγείας, Εκπαίδευσης και Κοινωνικών Υπηρεσιών που θα καλύπτει τις λαϊκές ανάγκες και θα ελέγχεται από τα λαϊκά στρώματα.³

Αλλά θα χρειαστεί να επανέλθω για τις γεωπολιτικές επιπτώσεις παρόμοιου προγράμματος με στόχο την οικονομική αυτοδυναμία.

* Μια πιο σύντομη εκδοχή του άρθρου αυτού, λόγω των περιορισμών χώρου της στήλης, δημοσιεύθηκε στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2013/2013_05_12.html

¹ Βλ. *Η Ελλάδα ως Προτεκτοράτο της Υπερεθνικής Ελίτ*, (Γόρδιος 2010) Μέρος δεύτερο

² Θύμα παρόμοιας προσωπικής συκοφαντικής εκστρατείας από διαδικτυακό κουκουλοφόρο με το ψευδώνυμο Omadeon είχε πέσει πέρσι και η στήλη

³ Βλ. Έκκληση για ένα Λαϊκό Μέτωπο Κοινωνικής και Εθνικής Απελευθέρωσης
<<http://www.periektikidimokratia.org/anakoinoseis/2012-02-29/metopo-koinonikis-ethnikis-apeleftherosis>>